

Parkgebouw ten koste van natuur in Beatrixpark

Badje met pergola en heesterstrook. Foto: Bert Maes.

Eén van de mooiste plekjes in het Beatrixpark is het kinderbadje uit 1960, aangelegd ter vervanging van de speelvijver (1940) tegenover de Wielingstraat, die moest wijken voor de nieuwe RAI. Het nieuwe badje met pergola, speelplaats en ligweide is van Aldo van Eyck. Ook het beeld de Zeemeermin van Leo Braat (1942) verhuisde mee en achter de pergola werden heesters geplant. In 2006 riep Het Parool het badje uit tot het beste pierenbadje van Amsterdam. Het badje vangt veel zon, terwijl de heesters aan de noord- en westzijde beschutting geven en voor een mooie groene achtergrond zorgen. Achter de heesters is een natuurlijk bosplantsoen met een houtsnipperpad, bereikbaar vanaf de ligweide en de ingang bij het WC-gebouwtje. Kinderen kunnen hier eekhoorns zien en er staan wilde beschermde planten. In de winter is dit het domein van de houtsnip en veel andere vogels vinden hier beschutting en nestgelegenheid.

De gemeente wil ten noorden van het badje een parkgebouw neerzetten. Hierdoor zullen een heesterstrook, bosplantsoen en bomen verdwijnen, waardoor het uitzicht vanaf het badje er niet mooier op wordt. Stadsdeel Zuideramstel acht het parkgebouw nodig om de tuinlieden een onderkomen te bieden, want hun gebouwtje aan de Prinses Irenestraat wordt afgebroken vanwege de Zuidas. Naast de tuinlieden krijgen vrijwilligers van de Artsenijhof ruimte in dit gebouw, evenals de

opzichter van het badje. Er komen zeven wc's en een douche. Aan de westzijde komt een kuilruimte voor opslag van planten. Het houtsnipperpad wordt verhard, zodat de gemeentewagentjes de kuilruimte kunnen bereiken. Ook het bestuur van de

Vereniging Vrienden van het Beatrixpark (opgericht om bebouwing in het park tegen te gaan) is voorstander van het plan en prefereert het comfort van Artsenijhof-vrijwilligers boven het behoud van natuur en historie.

Naar mijn mening moet het nieuwe onderkomen voor de tuinlieden in de plannen voor het gebied Beethoven worden opgenomen. Het huidige WC-gebouwtje kan vervangen worden door een iets groter gebouw voor de vrijwilligers en de opzichter van het badje. De aantasting van de natuur blijft dan beperkt. De Commissie voor Welstand en Monumenten stelde in haar advies aan het stadsdeelbestuur (zonder argumentatie) dat er bij het bouwplan geen monumentale waarden van peuterbad

of park in het geding zijn. Dit terwijl parkaanleg en bosschages vallen onder de gemeentelijke monumentenstatus uit 2005. De bosschages en bomen die voor het plan moeten wijken, waren niet ingetekend op de tekeningen die aan de commissie waren voorgelegd. Stadsdeel Zuideramstel verleende vervolgens met verwijzing naar het ongemotiveerde advies een vergunning om het monument Beatrixpark te wijzigen. Op mijn verzoek heeft cultuurhistoricus Bert Maes, autoriteit op het gebied van inheemse en uitheemse bomen en heesters, een rapport uitgebracht. Hij inventariseerde de samenstelling en beplanting ter plaatse en concludeert dat er met zorg en variatie in opbouw en kleur is ontworpen, karakteristiek voor de aanlegperiode. Het rapport doet een dringende aanbeveling de plaatskeuze van het parkgebouw te herzien. Het rapport is ingebracht bij het bezwaar tegen de monumentenvergunning en heeft gelukkig schorsende werking, waardoor het stadsdeel nog niet aan de slag kan. Ik hoop dat er meer mensen tegen dit plan in het geweer komen. Ik roep alle raadsleden van de stadsdelen Oud-Zuid en Zuideramstel op om er bij de heer Boes, wethouder van Zuideramstel, op aan te dringen het plan te herzien zodat de omgeving van het badje zoveel mogelijk behouden blijft.

Frank Warendorf